

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/58/2019
Identifikačné číslo spisu:	3116011388
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. František Mozner
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3116011388.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému C. W. pre trestný čin vraždy podľa § 219 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb.) a iné na neverejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2019 v Bratislave o dovolaní obvineného C. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. februára 2019, sp. zn. 2Tos/161/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie obvineného C. W. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 22. októbra 2018, sp. zn. 6Pp/337/2016, zamietol podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 61 ods. 1, ods. 2 a § 62 ods. 2 Tr. zák. (zákona č. 140/1961 Zb.) návrh odsúdeného C. W. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Sťažnosť odsúdeného podanú proti vyššie uvedenému uzneseniu Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 19. februára 2019, sp. zn. 2Tos/161/2018, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený C. W. 26. júla 2019 prostredníctvom ustanovenej obhajkyne dovolanie, ktoré oprel o dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) a g) Tr. por. Podľa dovolateľa bolo v danom prípade zásadne porušené jeho právo na obhajobu, pretože neboli vypočutí ním navrhovaní svedkovia z radov dozorcov v NVÚ a ÚVTOS ILAVA a to pán V., pán V., pán W. a pán C. a bývalý minister spravodlivosti Slovenskej republiky JUDr. H. Ďalej uviedol, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. V tejto súvislosti namieta, že je potrebné presne časovo vymedziť, kedy sa disciplinárnych previnení dopustil, presnejšie opísať o aké previnenie išlo a aké tresty boli uložené a treba sa zapodievať i otázkou, aké boli skutočné príčiny týchto previnení.

Vzhľadom na vyššie uvedené je toho názoru, že napadnuté uznesenie okresného súdu je nesprávne a nezákonné a preto žiada, aby ho Krajský súd v Trenčíne zrušil a rozhodol tak, že bude z výkonu trestu

podmienečne prepustený s uložením primeranej skúšobnej doby.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného má za to, že nejde o dovolanie v intenciách ustanovenia § 368 a nasl. Tr. por., že samotné podanie je označené iba ako „návrh na dovolanie podľa § 371 odsek 1 písmeno c/, g/ Trestného poriadku“ a odsúdený v ňom žiada Krajský súd v Trenčíne, aby zrušil rozhodnutie okresného súdu a podmienečne ho prepustil s tým, že prvostupňový súd pred svojim rozhodnutím nevypočul svedkov, ktorých navrhol vypočuť. I keď samotné podanie spĺňa všetky náležitosti dovolania podľa § 374 Tr. por., petit podania nesmeruje k zrušeniu právoplatného rozhodnutia, ale k návrhu na rozhodnutie druhostupňového súdu. Okrem uvedeného prokurátor zdôraznil, že v predmetnej veci proti rozhodnutiam súdu o žiadosti odsúdeného o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je dovolanie prípustné.

S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti prokurátor navrhol, aby v prípade predloženia veci na Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolací súd dovolanie odsúdeného C. W. v zmysle ustanovenia § 382 pís. f) Tr. por. pre neprípustnosť dovolania podľa § 368 Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo síce podané proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, avšak neoprávnenou osobou.

V prvom rade treba k veci uviesť, že ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por. rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Tr. por.

V prípade takýchto (iných) rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Tr. por., ktorý ale priznáva zákon iba ministrom spravodlivosti.

Z uvedeného vyplýva, že proti uzneseniu o zamietnutí návrhu odsúdeného na jeho podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, resp. proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti takémuto rozhodnutiu, je oprávnený podať dovolanie len minister spravodlivosti.

Najvyšší súd preto dovolanie obvineného C. W. ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.